

перебування відвідувачів, підкреслює індивідуальність середовища, при цьому забезпечує його стійкість.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ СТУДЕНТСЬКИХ КОМПЛЕКСІВ

Некрасова Д.Є.

Науковий керівник – Шушлякова О.С., канд. архіт., доцент

У сучасному світі запорукою успішного розвитку країни стають інвестиції в підрастаюче покоління та його освіту. В Україні зацікавленість стосовно до освоєння тенденцій і проблематики формування студентських комплексів обумовлена загальною потребою студентської молоді у житлі. Незважаючи на нормативні вимоги з проектування тимчасового житла, студентські комплекси продовжують будувати з порушенням встановлених нормативів щодо функціонально-планувальних рішень, складу та площі приміщень.

Архітектурна організація студентського комплексу, орієнтована на колективний побут, не враховані психологічні та соціальні аспекти формування особистості в період навчання у вузі.

Спеціалісти вважають, що удосконалення гуртожитку має здійснюватися в напрямку індивідуалізації житлових просторів, підвищення комфортності та адаптації студентського житла до нових технологій. Це потребує, перш за все, змін в сфері проектування студентського житла на основі нових заходів, які мають враховувати вимоги студентської молоді. Найбільшим недоліком можна вважати основний принцип розселення по 3 і більше людини в кімнату, коли середній показник житлової площі 5,5-6 м² на людину, що призводить до тісного проживання та негативних психоемоційних наслідків.

Організація об'єктів гуртожитку за кордоном демонструє переважання одиночного розселення в кімнату. Середній показник площі 12-20 м² на людину.

Існуючі гуртожитки зазвичай мають низький рівень архітектурно-образної виразності, сюди можна віднести: монотонність фасадів, відсутність будь-якої архітектурної композиції та оптимального внутрішнього двору, пластики і декору фасадної системи. Причина цього нерациональна коридорна система, монофункціональний внутрішній зміст і однотипність приміщень.

Функціонально-планувальна структура студентського гуртожитку складається з наступних зон:

- основні зони: житлова; громадська; адміністративно-господарська.

- додаткові зони: навчальна; зона харчування; спортивна; суспільно-інформаційна; культурно-розважальна.

Існуючі будинки та комплекси студентського житла характеризуються, в цілому, недостатньо розвинутою інфраструктурою побутового і культурного обслуговування.

Слід зауважити, що досвід зарубіжних країн підтверджує доцільність проектування приміщень різноманітного культурно-побутового, суспільно-інформаційного призначення, які є необхідними для забезпечення соціально-психологічного комфорту в студентському комплексі.

Студенти творчих спеціальностей ставлять на перше місце незвичайність і екстравагантність студентського житла, цікавий дизайн інтер'єру житлової кімнатки, 4% опитуваних студентів віддали перевагу ультрасучасним архітектурно-планувальним рішенням та всього 1% котрі проголосували за існуючий стан гуртожитку.

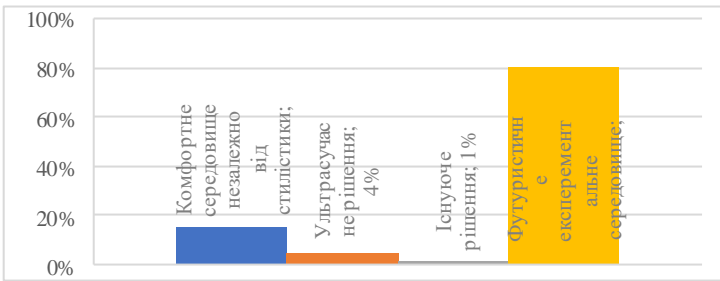

Рисунок 1 - Вибір архітектурно-просторового рішення студентського житла

Основними тенденціями при формуванні нових студентських комплексів, здатних задовольнити основні потреби нового покоління студентів, повинні стати:

- наявність розвинутої інфраструктури;
- оптимальне функціонально-планувальне рішення;
- наявність та різноманітність блоків і приміщень соціально-культурного призначення;
- можливість створення особистого простору на рівні житлової кімнатки;
- виразність і сучасність зовнішнього вигляду будівлі, композиційне відображення архітектурно-просторової структури.

Виявлені тенденції розвитку потреб студентства і формування адекватних нормативних вимог дозволять цілеспрямовано вирішувати

основні проблеми та урахувати потреби при реконструкції існуючих і будівництві нових студентських комплексів.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ АРХІТЕКТУРНО-ЛАНДШАФТНОГО БЛАГОУСТРОЮ ВНУТРІШНЬО ДВОРОВИХ ТЕРИТОРІЙ МІСТА

Зайцева А.О.

Науковий керівник – Смірнова О.В., канд. архіт., доцент

В даний час благоустрою та озелененню міського середовища приділяється особлива увага, про що говорить принциповий перехід від вирішення суто утилітарних завдань до створення гармонійного архітектурно-ландшафтного середовища, що має певну естетичну цінність незалежно від величини і значення об'єкта в структурі міста. Благоустрій внутрішньо дворового простору – це комплекс заходів, який забезпечує безперешкодний доступ до житлових і громадських будинків, різних функціональних зон всередині дворового простору.

На даний час виявлено ряд проблем на прикладі існуючих дворових просторів. На першому місці: неорганізовані паркувальні місця, хаотична парковка (найчастіше жителі дворів змушені розміщувати свої автомобілі біля прибудинкових територій через нестачу паркувального місця); друга проблема: відсутність або поганий стан МАФ; третя проблема: поганий стан покриттів дворової території (асфальтове покриття, плиткове покриття, гумове покриття дитячої або спортивної зони); четверта проблема: низький рівень безпеки території (найчастіше через відсутність достатнього освітлення); і нарешті, п'ята проблема: низький рівень функціонального зонування (відсутність майданчиків для виходу тварин тощо).

Рішенням цих проблем стане, перш за все, формування двору за допомогою застосування системного озеленення ділянки (дерева, жива огорожа), таким чином відбудеться чіткий розподіл кордонів дворового простору від міської території. Для того щоб звільнити прибудинкову територію або територію майданчиків активного чи спокійного відпочинку від парковки необхідна локалізація паркувальних місць (парковка, еко-парковка, гостьова парковка).

Дитячі та спортивні майданчики повинні відповідати інтересам різних груп населення і мати унікальний архітектурно-художній образ.

Комплексні майданчики найбільш зручні і цікаві по композиції, складаються з трьох зон: для батьків з дітьми дошкільного віку,